

rumopvarmning således højere end afgiften på de energitunge processer. Skal vi tage et eksempel, er det sådan, at et supermarked skal betale mere i miljøafgift end en kemisk fabrik, altså vel at mærke for samme udslip af CO₂.

Et helt andet problem er den meget indviklede og bureaukratiske facon, som de grønne afgifter er skruet sammen på. For mange virksomheder har det været svært at sætte sig ind i den komplicerede lovgivning. Det er for mig at se direkte urimeligt, at virksomhederne skal betale for unødige administrative byrder på grund af en uigennemtænkt lovgivning.

En ny og bedre miljøpolitik kan gennemføres med joint implementation, for hvor idyllisk de grønne afgifter end præsenteres, er der altså alt for mange uheldige følger, der taler imod deres fortsatte eksistens.

Miljøproblemerne løser ikke sig selv. Der er brug for en indsats. Udslippet af kuldioxid, CO₂, udgør over 60 pct. af den menneskeskabte udledning af drivhusgasser og er derfor et af de vigtigste områder, hvor der skal gøres en indsats. Men den eneste måde at løse problemerne godt på er ved en fælles koordineret international indsats.

Derfor har Venstre og De Konservative nu sammen med Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti fremsat et beslutningsforslag, der vil afskaffe CO₂-afgiften og i stedet indføre en ny og bedre miljøpolitik gennem en fælles international indsats. Forslaget er blevet kendt under navnet joint implementation, for kun ved at gennemføre handlingsplanerne i fællesskab opnår man mærkbare gevinster i det store miljøregnskab.

I al sin enkelhed går forslaget ud på, at de lande, hvor det er forholdsvis dyrt at nedbringe CO₂-udledninger, foretager energibesparende investeringer i lande, hvor det er billigere. Investeringer i udlandet skal så regnes med i hjemlandets reduktion af CO₂-udledning.

I det samlede regnskab har det nemlig ikke nogen betydning, hvor i verden udledningen af CO₂ sker. Såvel donorlandet som værtslandet har derfor incitament til at deltage i planen. Donorlandet, fordi det vil nedbringe omkostningerne ved en given miljømålsætning, og værtslandet, fordi det vil få overført miljøvenlig og økonomisk, effektiv teknologi.

Undersøgelser viser, at man for de samme penge kan reducere 10 gange større mængde af CO₂, hvis der satses på Østeuropa i forhold til Danmark. Med lidt andre ord får man altså

meget mere miljø for pengene med Venstres, De Konservatives, Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis forslag til en ny og bedre miljøpolitik.

Men forslaget betyder ikke, at vi skal lægge det indenlandske miljø på hylden, vil jeg sige til ministeren. Tværtimod skal vi fortsætte indsatsen både i udlandet og herhjemme. Men når det kommer til det samlede CO₂-regnskab, får man altså mere for pengene ved at investere i f.eks. Østeuropa end ved at pålægge dansk industri miljøafgifter.

Jeg har tidligere i dag markeret, at Venstre ønsker, at Danmark får opbygget en ægte miljøprofil. Kodeordene er regelforenkling og afbureaukratisering og ikke mindst en koordineret international indsats her og nu. Med en afskaffelse af CO₂-afgifterne og gennemførelsen af forslaget til joint implementation vil vi allerede være nået langt i den retning. Vi håber, at flere vil tilslutte sig forslaget til gavn for miljøet.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

For Det Konservative Folkeparti er der, som jeg har nævnt tidligere, fire store klumper, som er afgørende vigtige i vores miljøpolitik. Det er biodiversitetsproblemet, det er klimaproblemet, det er energiproblemet, og det er overbefolkningsproblemet. At sørge for, at vi ikke ødelægger klimaet, er noget, der har meget, meget høj prioritet.

Det, som de fire problemkomplekser har til fælles, er, at griber vi dem galt an, har vi ikke mulighed for at reparere på det, og så bliver det hele Jordens skæbne. Vi tager det her dybt, dybt alvorligt.

Det er derfor også vigtigt at gøre sig klart, hvad CO₂-politikken er, og hvad den bygger på. Den bygger på nogle forudsætninger om, at vi skal have reduceret CO₂ for at gardere Jordens klima. Det er ligegyldigt, hvor i verden vi fjerner CO₂'en. Det er mængden, der er det interessante, det er mængden, vi skal have bragt ned. Her har vi nogle reduktionsforpligtelser til at nedbringe mængden. Vi har ansvaret for nogle tons, der skal bringes væk. Det vedkender vi os, og det løber vi ikke fra.

Når det for OECD-landene er beregnet, at hvis man skal lave 10 pct.s reduktion, kan det gøres 220 mia. kr. billigere, hvis man bruger joint implementation, gør det altså indtryk på Det Konservative Folkeparti. Man kan få en hel del miljø for 220 mia. kr. Når vi ser, hvor vi skal slås for nogle få millioner kroner, og hvor